

CESTA DO LESA

*pokračování filmu **Cesta z města***

Premiéra: 4. října 2012

V HLAVNÍCH ROLÍCH:

Tomáš VOREL Jr. – adjunkt Ludva Papoš
Anna LINHARTOVÁ – divoženka Anyna Maráková
Bolek POLÍVKA – sedlák Ludva Papoš
Eva HOLUBOVÁ – lesní dělnice Vlasta Papošová
Tomáš HANÁK – lesní dělník Honza Marák
Bára SCHLESINGEROVÁ – lidová léčitelka Markéta Maráková
Jiří SCHMITZER – revírník Josef Cvrk
Marie ŠTÍPKOVÁ – učitelka Lída Cvrková
Milan ŠTEINDLER – předseda mysliveckého sdružení

www.cestadolesa.cz

SCÉNÁŘ:
Tomáš VOREL
Bára SCHLESINGER

KAMERA A REŽIE:
Tomáš VOREL

HUDBA:
Michal VÍCH
Petr PIŇOS

VÝPRAVA:
Petr BROŽ

KOSTÝMY:
Iva RAŠKOVÁ

MASKY:
Romana KARLÍKOVÁ

STŘIH:
Šimon HÁJEK

ZVUK:
Jakub JURÁSEK

TRIKY:
Michal KŘEČEK

PRODUKCE:
Věra FERDOVÁ

KOPRODUCENTI:
VorelFilm
Česká Televize

Státní Fond ČR Pro Podporu a Rozvoj České Kinematografie
MagicLab

DISTRIBUCE:
Aerofilms

Filmová premiéra 4. 10. 2012
Video premiéra jaro 2013
Televizní premiéra podzim 2013

FORMÁT FILMU:
1:2,35
120 minut
Dolby Digital
DCP

SYNOPSE

Pokračování Cesty z města Tomáše Vorla

Honza Marák (Tomáš Hanák) dávno rezignoval na kariéru „ajtáka“ a koupil chalupu na konci malé vesnice, kde se zabydlel se svojí ženou Markétou (Bára Schlesinger), dcerou Anynou (Anna Linhartová) a synem Sayenem (Vojta Vovesný). Pracuje v lese jako pomocný dělník, spravuje cesty, oplocenky, těží dřevo, pomáhá lesákům. Markéta se živí masážemi a alternativním léčením pacientů. K tomu používá různé psychotropní rostliny a houby, což vede ke konfliktu se starousedlíky a poté s protidrogovou policií. Dcera Anyna navštěvuje přespolní ZŠ, kde však stále propadá, protože se toulá po lesích a místo z učebnic se učí z přírody. Mezi starousedlíky patří zemědělná rodina Papošova. Ludva Papoš (Bolek Polívka) má svůj statek a polnosti, celý rok se stará o úrodu, chodí střílet divočáky nebo chlastá v hospodě. Jeho žena Vlasta (Eva Holubová) pracuje jako lesní dělnice. S dalšími ženami z vesnice sází stromky, žne buřeň, pálí dřevo, sbírá šišky. Jejich syn Ludva jr. (Tomáš Vorel jr.) na statku s rodiči nebydlí a s otcem sedlačit odmítá. Vystudoval vysokou lesnickou, takže pracuje jako adjunkt v revíru Josefa Cvrka (Jiří Schmitzer) a bydlí na hájence uprostřed lesa, sám se svým psem. Po práci chodí střílet škodnou, když tu se jedné noci potká s divoženkou Anynou, vegetariánkou...

ZKRÁCENÁ SYNOPSE

Pokračování Cesty z města Tomáše Vorla

Honza Marák (Tomáš Hanák) dávno rezignoval na kariéru „ajtáka“ a koupil chalupu na konci malé vesnice, kde se zabydlel se svojí ženou Markétou (Bára Schlesinger), dcerou Anynou (Anna Linhartová) a synem Sayenem (Vojta Vovesný). Pracuje v lese jako pomocný dělník, spravuje cesty, oplocenky, těží dřevo, pomáhá lesákům. Markéta se živí masážemi a alternativním léčením pacientů. K tomu používá různé psychotropní rostliny a houby, což vede ke konfliktu se starousedlíky a poté s protidrogovou policií...

O FILMU

Cesta do lesa je pokračování úspěšné Cesty z města Tomáše Vorla z roku 2000.

Cesta do lesa je oslavou lesů, vod a strání a volně žijící zvěře.

Cesta do lesa vzdává hold českým lesákům a rolníkům, kteří statečně čelí přírodním živlům a agresivitě měst.

Cesta do lesa je plná květin, zvířat a hereckých hvězd.

Cesta do lesa je jasná cesta tam, odkud jsme jako lidé vzešli a kam se zase jednou navrátíme – do lesa.

Cesta do lesa je komedie. Ve srovnání s předcházejícím filmem ovšem trochu

drsnější a autentičtější. Jak říká Tomáš Vorel: „Nebude se tam tolik zpívat. Hudba však bude opět podmanivá. Skládá ji Michal Vích a Petr Piňos, tentokrát se symfonickým orchestrem.“

Natáčení **Cesty do lesa** bylo pro herce, ale i pro zvířata velice náročné. Specialisté celý rok cvičili divoká prasata, laně, výra, káně, lišku, strakapouda, holuby... A ty nejnáročnější scény, například střelba na honu, vznikly na počítači animací 3D ve studiu MagicLab.

Jelikož film navazuje na Cestu z města, objeví se zde známé tváře a postavy: Honza a Markétka v podání **Tomáše Hanáka** a **Báry Schlesinger** (dříve Nimcové), Ludva a Vlastička **Bolka Polívky** a **Evy Holubové** a řada svérázných obecních postaviček. Hlavní role ve filmu převzala mladá generace – **Tomáš Vorel Jr.** a **Anna Linhartová**.

Předtáčky filmu **Cesta do lesa** probíhaly od května 2011. Hlavní natáčení začalo 10. srpna 2011 a skončilo v květnu 2012. Natáčelo se v lesích polích a lukách Rabštejna na Střelou, Nečtin, Manětína a Černé Hati, tedy v Západních Čechách, kde se natáčela i Cesta z města.

Premiéra je plánována na **4. října 2012**.

ROZHOVOR S TOMÁŠEM VORLEM

Tomáši, základní otázka: proč jste se rozhodl natočit pokračování Cesty z města?

Překvapilo mě, jaký měla Cesta z města u diváků úspěch. Vidělo ho přes dva miliony diváků. Dodnes si ho lidé pořád pouští a znají a citují a milují. Stal se z něho takový kult. Vznikly cestovní kanceláře „Cesta z města“, vznikly turistické trasy „Cesta z města“... A mnoho lidí podle našeho filmu zrealizovalo svoji cestu z města. Rovněž i já většinu času trávím v rabštejnských lesích a na ranči Havraní kámen. A Bára Nimcová (nyní provdaná Schlesinger), se kterou jsem kdysi psal scénář a hrála roli Markéty, dnes žije se svým mužem a třemi dětmi a dvěma krávy a dvěma kozami a jednou veverkou v německé vesničce Hohenberg. A jak se postupně hromadily naše vesnické zážitky a příběhy, uzrál čas natočit pokračování...

Je pravda, že je fanoušci Cesty z města určitě uvítají, protože závěr filmu tehdy nebyl úplně jasný. Evidentně jste byl ale optimista, a dopřál jste Honzovi Marákovi to, co si přál: nakonec se skutečně usadil na venkově společně s Markétou. Nosil jste pokračování příběhu v hlavě už dlouho?

Dvanáct let. I když s Bárou nejsme svoji, ona za mnou jezdila na Rabštejn, já za ní do Německa a psali jsme si také internetově. Z reálných příběhů se začal klubat scénář „Cesta do lesa“. Vzniklo několik verzí. Od pohádkových a snově

psychedelických až po dnešní film, který nyní dotáčíme a který bych označil za naturalistický romantismus, tedy naturmantismus...

V Cestě do lesa je posun v rámci hlavní rolí. Nejsou jimi už Honza a Markéta, ale jejich filmová dcera Anyna a syn postav Bolka Polívky a Evy Holubové Ludva. Proč?

V Cestě z města měli Honza a Markéta poměr a z toho poměru vznikla dcera Anyna, která je po matince trochu střelená a přírodní živel. Nechodí do školy, pobíhá po lese, učí se z bylin a houbiček. No a syn Holubové a Bolka zvaný Ludva také vyrostl a zmužněl a vystudoval vysokou lesnickou a pracuje na hájence jako adjunkt revírníka. Takže je to les, co ty dva mladé svede dohromady, takže postupně převezmou role svých rodičů. Ale i rodiče tam mají veliký prostor, nebojte se. Vlastně těžko říci, kdo je hlavní postava. Velikou roli tam má také revírník Cvrk v excelentním podání Jiřího Schmitzera a jeho dcera, učitelka Lída v podání Marie Štípkové, která si na Ludvu brousí zuby a chce s ním bydlet na hájence. Je to propletenec příběhů a každá postava si nese své poslání, své nadání, své nářadí...

Postavy Anyny a Ludvy jsou dokonalým protipólem. Ona je typická ochránkyně přírody, kytiček a zvířátek a vegetariánka k tomu. On lesník a myslivec. Je to samozřejmě skvělý výchozí bod pro scenáristu k rozehrání děje. Inspiroval jste se, jako tomu bylo u mnoha dalších charakterů, i tady u nějakého reálného příběhu či postav?

Kdysi jsem chodil s dívkou, která byla vegetariánka a to zcela militantní. Když jsme šli spolu na oběd, tak mi ho celý zkazila, že prý jím jedovaté mrtvoly a brzo onemocním. Zkoušel jsem být tedy vegetariánem a pár týdnů jsem to vydržel. Ale když jsem přijel na Rabštejn a chvíli žil v lese, hned jsem dostal nezřízenou chuť na maso. Prostě příroda si to sama řekla. No a v tom lese jsem také poznal několik myslivců a mysliveckých sdružení a inspiroval se jejich příběhy pro náš film...

Film je vůbec hodně věnován lesníkům, myslivcům a také zemědělcům. Určitě jste musel buď hodně pozorovat a naslouchat místním obyvatelům, nebo mít hodně odborných poradců, aby všechny činnosti byly realistické a věrohodně zpracované, že?

Žádní odborní poradci! Předobrazy našich postav jsou skuteční myslivci, revírníci, dřevorubci, sedláci, přírodní léčitelé... Já v Praze vlastně jen sháním peníze na film, jinak žiji životem vesnickým. Lidé pracující v lese a na poli jsou mi milejší, jsou průzrační, jasní a kupodivu moudří. Žijí napínavý, dobrodružný život, protože jsou stále pod tlakem přírody a jejích živlů. Všechno tam je živé, divoké a nevyočitatelné. Ve městě je všechno naplánované, nudné, sterilní, předvídatelné...

Film se na zemědělce a myslivce dívá velmi pozitivním pohledem a dá se říci, že se i snaží právě na rozporu ve vnímání postav Anyny a Ludvy poukázat na běžné mýty a polopravdy, které o těchto „profesích“ u laické

veřejnosti přetrvávají. Je tento pozitivní pohled váš osobní? Nebo se třeba právě díky práci na filmu nějak váš pohled změnil?

Ano, je to osobní pohled. Na svou kůži jsem pocítil, že chci být vegetariánem, ale když se ocitnu v surové přírodě a fyzicky nějak pracuji, mám chuť na maso a bytostně cítím, že jsem tak uzpůsoben, že to mám v genech po předcích a že se to nedá nějakým kavárenským rozhodnutím zrušit. Dříve, jako lufták obdivující venkov, jsem si naivně myslel, že myslivci jsou vrazi a úchyláci, kteří střelením do zvířat honí své ego. Ano, jistě jich takových mnoho v lese pobíhá. Avšak ta lovecká vášeň je nám mužům vrozená od pravěku. A protože jsem kdysi točil film z prostředí jatek, tak na vlastní oči a uši a nos vím, jaký je to nechutný masakr, jaké utrpení pro zvířata a jaké maso všichni v obchodech kupujeme a jíme. A naopak, kulkou střelené divoké zvíře, které nemá v sobě žádné chemikálie z potravy, které nepodléhá stresu ve frontě na jateční popravu, silné lesní zvíře, jehož přirozenost je lovit a být loven, to je ta nejzdravější potrava, co nám příroda může dát. Problém je jinde. A sice, že na planetě zdravých zvířat stále ubývá a nemocných lidí stále přibývá. Ale letos v prosinci má prý být konec světa, takže se to všechno naráz vyřeší...

Ovšem ne vše na vesnici je tak idylické a harmonické, to uvidíme ostatně i ve filmu...

Hlavní příběh nesou Anyna a Ludva a jejich vzájemné nepřátelství, které přeroste v sympatie a v lásku a touhu žít společně v lese na hájence. Pod tímto příběhem běží příběh Markéty, která jako lidová léčitelka používá psychedelické rostliny a houby a spolu s manželem Honzou pořádajína chalupě masáže a léčebné seance. Tak dlouho, až jsou policií zatčeni a obviněni z paragrafu „283, nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy“. To vzbudí odpor konzervativních vesničanů, zejména lesáků a myslivců. Otevřené nepřátelství vůči rodině Maráků jde tak daleko, že se Marákovi musí z vesnice vystěhovat...

Tak se necháme překvapit, jak to dopadne! Kromě toho, že jste napsal scénář a jste samozřejmě režisérem filmu, poprvé jste se také zhostil funkce hlavního kameramana. Jaké jsou vaše dojmy? Zopakoval byste si to?

Já jsem si kdysi jako filmový amatér točil filmy jako kameraman. A vždycky jsem měl ambice držet kameru. A svým kameramanům jsem do toho kecal a hádal se s nimi. Takže to nakonec vyústilo v rozhodnutí stát se sám kameramanem Cesty do lesa. Natáčíme celý rok, čtyři roční období, přírodní atmosféry, takže je nutné být stále blízko lesa v pohotovosti s kamerou. Na tohle bych žádného profesionálního kameramana nesehnal a nezaplátil. Samozřejmě, že mi to před natáčením všichni rozmlouvali a já nemohl spát a třásl jsem se strachem a první natáčecí den mi tak vibrovaly ruce, že záběry jsou roztřesené. Nyní ale říkám, že ten třas byl umělecký záměr...

Cesta do lesa se stejně jako Cesta z města natáčela v okolí Rabštejna nad Střelou, kde, jak víme, trávíte mnoho času. Jak jste vlastně přišel k tomuto kraji, který před Cestou z města nebyl moc známý, a právě díky filmu jej objevilo mnoho lidí a také jim učaroval?

Strejda tam má chalupu v zapadlé vísce jménem Černá Hať. Tam jsem jako kluk jezdil na dovolenou a s Bárrou jsme tam začali psát Cestu z města. Pak jsem se učil jezdit na koni a objevil jsem nedaleký Rabštejn a ranč Havraní kámen a tam jezdím dodnes. A když jsme s Bárrou psali scénář Cesty do lesa, ze sentimentu jsme zavítali také do Černé Hatě. Na konci vesnice jsme našli stavení, kde bydlí Honza a Šošana Trnkovi, kteří kdysi viděli film Cesta z města a vzali to jako návod a odstěhovali se z Prahy a žijí tady životem zcela vesnickým. A tak jsme se dohodli, že v jejich stavení budeme Cestu do lesa točit a že tam budou bydlet naši hrdinové Honza a Markéta Marákovi...

Zmínil jste konec světa. Věříte na něj? I přes váš skoro idylický život v rabštejnském ráji?

Ze všech stran se valí prognostiky, že bude letos, tedy v prosinci 2012, zánik naší civilizace. Náš film je příspěvek k tomuto konci. Naplánovali jsme premiéru ještě před koncem světa, tedy na 4. října 2012. Cesta do lesa byla natočena proto, aby konec světa zrušila. Nebo alespoň o pár let oddálila...

KONTAKTY

Oficiální stránky filmu: www.cestadolesa.cz
Stránky filmu na Facebooku: facebook.com/Cestadolesa
Oficiální Youtube kanál: www.youtube.com/user/Cestadolesa

VOREL FILM, s.r.o.
Branická 82, 147 00, Praha 4
vorelfilm@volny.cz
www.vorelfilm.cz

Mediální servis: 2media.cz, s.r.o.
www.2media.cz
Veronika Machková: veronika@2media.cz, 724 702 241